

950602-1

Dnes ráno se mi těsně před probuzením zdál dost pozoruhodný sen (obvykle si nic nepamatuji, ale tentokrát to mám všechno dost přesně před očima). Nějaká trochu cize vypadající a cize (lámaně, nesrozumitelně) mluvící tmavá, chudě oblečená žena přinesla maličké štěně (o němž jsem věděl, že je naše) a v jedné ruce držela cosi, co se hýbalo; obojí položila či spíše hodila na zem. První můj dojem byl, že štěně něco provedlo, pak se ukázalo, že nějakou nehodou (to nebylo jasné, protože jsem ženě nerozuměl, ač jiní přítomní zřejmě rozuměli) přišlo o část ocásku. Vzal jsem proto štěně do rukou a pozvedl je ke své tváři. Náhle jsem zcela zapomněl, že má jít o štěně, protože jsem v rukou držel a k tváři tiskl malé, velmi malé dítě, které se ke mně náruživě přimklo a políbilo mne. Ihned jsem polibek opětoval, a dítě mne znovu políbilo. Velmi zřetelně jsem vnímal jeho vůni, která mi připadala (samozřejmě) dobře známá. V této chvíli jsem se probudil, a teprve nyní jsem si uvědomil, že došlo k divné proměně. (Dnes v poledne mám odjet do Písku, a venku prší a je zataženo jakoby na celý den.)

(Berlín, 950602-1)